

Τουρκία και Επανευαγγελισμός! (Πρωτοπρεσβύτερος Λάμπρος Φωτόπουλος, Θεολόγος, Νομικός, Mr.Κανονικού Δικαίου, τέως Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω)

[/ Πεμπτουσία](#)

Η Μ. Ασία είναι ο χώρος της Ορθοδοξίας. Την ημέρα της Πεντηκοστής στα Ιεροσόλυμα βρέθηκε πλήθος Μικρασιατών (Καπαδόκες, Πάμφυλοι, Κίλικες, Ασιάτες κ.α.) που πίστεψαν στο κήρυγμα των Αποστόλων και έγιναν χριστιανοί. Με το πέρασμα των ετών, όταν όλος ο ρωμαϊκός κόσμος ασπάστηκε το Χριστιανισμό, η Μ. Ασία έγινε ο Φάρος και ο Θεματοφύλακας της Ορθόδοξης Πίστης και αυτό κράτησε μέχρι τα πρόσφατα χαλεπά χρόνια.

Η περιβόητη Συνθήκη της Λωζάνης κατήργησε το ρωμαϊκό μιλλιέτ, ονόμασε όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς Έλληνες και στέρησε από τους κυνηγημένους πρόσφυγες και τους απογόνους τους τόσο το δικαίωμα να ονομάζονται ρωμηοί, κληρονόμοι δηλαδή της Νέας Ρώμης- Κωνσταντινούπολης, όσο και την

δυνατότητα να ξαναεπιστρέψουν στη Γή των Πατέρων τους. Αν βέβαια είχαμε μια πιο ικανή Κυβέρνηση θα μπορούσε προς το συμφέρον του Ελληνικού Λαού να αξιοποιήσει την επιθυμία του προέδρου της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν για Κατάργηση της Συνθήκης της Λωζάνης. Αλλά, δυστυχώς, έχουμε αναλάβει άμισθοι συνοριοφύλακες της Ευρώπης. Όταν «βήχουν» στις Βρυξέλλες, «ταράσσονται» στην Αθήνα...!

Η Συνθήκη της Λωζάνης εμποδίζει την ανοικοδόμηση ορθοδόξων ναών στη Μ. Ασία. Και ενώ κάποτε ο χώρος αυτός ήταν ορθόδοξος τώρα τον λυμαίνονται οι Προτεστάντες και Παπικοί κ.α. που χτίζουν εκκλησίες, μαζεύουν προσήλυτους, κινούνται ελεύθερα κάτω από την κάλυψη του Βατικανού και των Ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων.

Όμως τα τελευταία χρόνια η Τουρκική Δημοκρατία έχει δώσει μεγάλη άνεση στους Ορθόδοξους που διαβιούν στην Μ. Ασία ώστε να επιτελούν ελεύθερα, απρόσκοπτα και με πλήρη αστυνομική κάλυψη τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Η λειτουργία κάποιων ναών χαρακτηριζομένων ως «*Ορθοδόξων Πνευματικών Κέντρων*» δίνει την δυνατότητα σε ρώσους, τούρκους, πέρσες, γεωργιανούς, βουλγάρους κλπ ορθόδοξους που διαβιούν εκεί να εκκλησιάζονται ανελλιπώς. Παράλληλα πλήθος τούρκων έχει αλλάξει το θρήσκευμα που αναγραφόταν στην ταυτότητά τους και έχουν γράψει «*χριστιανός*».

Οι περισσότεροι μουσουλμάνοι που έχουν γίνει χριστιανοί στην Τουρκία δεν επηρεάστηκαν ούτε διδάχθηκαν συνήθως την ορθόδοξη πίστη από κάποιους συγκεκριμένους ανθρώπους, γιατί εκεί απαγορεύεται ο Προσηλυτισμός, όπως απαγορευόταν στην Ελλάδα πριν μερικά χρόνια. Εντούτοις το κενό αυτό το αναπληρώνει ο Θεός με εντυπωσιακούς τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι το αγιασμένο χώμα και οι ερειπωμένες εκκλησίες. Πολλοί Τούρκοι έγιναν χριστιανοί από την βουβή διδασκαλία των εκκλησιών αυτών που αποπνέουν Χάρη. Άλλος τρόπος είναι τα εντυπωσιακά θαύματα και οι Θείες αποκαλύψεις που επιτελεί ο Παντοδύναμος Θεός τόσο σε Τούρκους αλλά και σε Πέρσες, Άραβες κλπ μουσουλμάνους που διαβιούν στην Τουρκία ή που κατέφυγαν εκεί για περισσότερη θρησκευτική και πολιτική ελευθερία απ ότι είχαν στις πατρίδες τους. Όσο και αν φαίνεται σε μας παράδοξο...! Τα ΜΜΕ και το internet που παίζουν στο τόπο μας ρόλο αρνητικό για την Τουρκία είναι πηγή έμπνευσης και ευαγγελισμού.

Αυτό όμως δεν σημαίνει καθόλου ότι βοηθάει στον επανευαγγελισμό της Τουρκίας η θρησκευτική συνθηματολογία που εξαπολύουν κάποια θρησκευτικά και ελληνορθόδοξα blogs και sites. Η Τουρκία δεν είναι Αφρική. Ο ανατολίτης (Πέρσης, Τούρκος, Άραβας) ορθόδοξος χριστιανός που εγκαταλείπει το Ισλάμ- που εγκατέλειψε ίσως και τον Προτεσταντισμό όταν γνώρισε την πλήρη Αλήθεια- δεν θα δεχθεί να κάνει παρέλαση με ελληνικά σημαίακια όπως στην Αφρική, ούτε χρειάζεται εμβόλια για τα παιδιά του, ούτε θα δεχθεί ότι, εφόσον έγινε ορθόδοξος, έγινε και Έλληνας. Μάλλον θα το θεωρήσει προσβολή, εκτός ίσως κάποιων μεμονωμένων περιπτώσεων στον Εύξεινο Πόντο. Πολλοί από τους νεοφώτιστους θέλουν να μάθουν ελληνικά («τα ρωμαίικα»- *rumca*) για να έχουν πρόσβαση στις πηγές της ορθόδοξης πίστης, όχι για να γίνουν Έλληνες. Μερικοί, πιο μορφωμένοι, δέχονται για τον εαυτό τους τον όρο ρωμηός (*Rum*) γνωρίζοντας καλύτερα από τους ελλαδίτες την διαφορά των όρων Έλληνας(στενή έννοια)- Ρωμηός(ευρύτερη έννοια).

Ένα επίσης σημαντικό ζήτημα που πρέπει πολύ να προσέξουν όσοι φιλοδοξούν να ευαγγελιστούν τον Χριστό στη Μ. Ασία είναι η δογματική κατάρτιση. Στο χώρο

αυτό που ανέδειξε τους μεγάλους δογματικούς Πατέρες οι διάλογοι μεταξύ θρησκειών και χριστιανικών δογμάτων είναι καθημερινοί και έντονοι. Στη Μ. Ασία έχουμε ακούσει, ως κληρικοί, ερωτήσεις δογματικού περιεχομένου που δεν έχουμε δεχθεί από χριστιανούς στην Ελλάδα όπως: Στην Π. Διαθήκη ποιος μιλάει στο Μωυσή ο Πατήρ ή ο Υιός, ως άσαρκος Λόγος; Στο Αθανασιανό Σύμβολο η μνεία ότι το Άγιον Πνεύμα είναι του Πατρός και του Υιού μήπως σημαίνει filioque; Ποία η σχέση των Τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος; Ο δικέφαλος Αετός μήπως συμβολίζει τη διπλή φύση του Χριστού βάσει της οποίας διαμορφώθηκε η βυζαντινή θεωρία περί των σχέσεων Εκκλησίας και Κράτους (Βασιλεία -Ιερωσύνη); Και πολλές άλλες ερωτήσεις...

Μερικοί στην Ελλάδα νομίζουν ότι στην Τουρκία υπάρχουν «κρυπτοχριστιανοί» που δεν μπορούν να ομολογήσουν το Χριστό γιατί θα τους ...κόψουν το κεφάλι! Αυτό είναι για την σημερινή πραγματικότητα στην Τουρκία ένα «παραμύθι». Το Κράτος, ακόμη και το Νεοοθωμανικό του Ερντογάν δεν κυνηγάει χριστιανούς, αντίθετα μάλιστα. Το μεγάλο πρόβλημα των χριστιανών της Τουρκίας είναι η Οικογένεια. Όποιος γίνεται χριστιανός συνήθως χάνει σύζυγο, παιδιά, γονείς, αδέρφια. Τον απομονώνουν. Τελευταία όμως παρατηρείτε το φαινόμενο οι παραδοσιακές μουσουλμανικές οικογένειες να δέχονται κάποιο μέλος τους (αγόρι ή κορίτσι) να γίνει χριστιανός, αν συζευχθεί με χριστιανό. Αυτό είναι μια σημαντική πρόοδος.

Ο Επανευαγγελισμός της Μ. Ασίας προχωρεί ταπεινά . Χρειάζεται όμως πολλή προσοχή από μερικούς θερμόαιμους Έλληνες που εξαπολύουν «προφητικούς μύδρους» κατά τον Τούρκων συρράπτοντας λόγους αγίων. Αυτά όχι μόνον δεν βοηθούν τον ευαγγελισμό των αλλοθρήσκων αλλά καθιστούν καχύποπτους και αυτούς που αναζητούν την Μοναδική Αλήθεια.. Άλλωστε πριν να πραγματοποιηθούν οι προφητείες δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τι ακριβώς θα γίνει.

Ένα παράδειγμα: Ο άγιος Παΐσιος έλεγε ότι οι Τούρκοι «έχουν τα κόλλυβα στο ζουνάρι» και υποθέτουν κάποιοι τουρκοφάγοι ότι αυτό σημαίνει ότι θα πάμε ως Έλληνες με σημαίες και λάβαρα να εξοντώσουμε την ...Τουρκιά! Όποιος όμως παρακολουθεί από κοντά τις εξελίξεις στη Γείτονα θα γνωρίζει ότι τα τελευταία δύο χρόνια κάθε μέρα τα τουρκικά ΜΜΕ δείχνουν «φέρετρα», σε μια άνευ προηγουμένου σύγκρουση του Κράτους με τους τουρκοκούρδους που κόστισε χιλιάδες ζωές. Αυτή η σύγκρουση χαρακτηρίστηκε πολύ σωστά σαν εμφύλιος πόλεμος (iç savaş). Είναι δε χαρακτηριστικό ότι η μεγάλη σύγκρουση ξεκίνησε το βράδυ 6 προς 7 Σεπτεμβρίου 2016 όταν σε όλη την Τουρκία πυρπολήθηκαν χιλιάδες περιουσίες των οργανωμένων Κούρδων. Την ημέρα ακριβώς της μαύρης επετείου των Σεπτεμβριανών του 1955 που είχε γίνει τότε σε βάρος των ρωμηών της Πόλης! Τυχαίο; Μήπως λοιπόν η προφητεία πραγματοποιήθηκε;

Οι εξελίξεις τόσο στον Κόσμο όσο και στην «γειτονιά μας» είναι ταχύτατες. Οι μοναχοί, τα πρωτοπαλίκαρα της Ορθοδοξίας, πρέπει να ετοιμασθούν με βιασύνη. Να μάθουν τις γλώσσες των λαών που θα κληθούν να διδάξουν. Πολύ σύντομα θα χρειασθούν πνευματικά αναστήματα να διδάξουν την Ορθοδοξία στην Πράξη (νηστείες, προσευχές, μετάνοιες, κομποσχοίνι, ευχή, πόλεμο κατά των παθών, εξαγόρευση λογισμών κτο) αλλά και στη Θεωρία, στο Δόγμα. Να κατηχήσουν ...διψασμένους! Οι Ανατολικοί αδελφοί μας μάς περιμένουν. Διαβάς βοήθησον ημίν...!

Ένας πολύ σεβαστός ηγούμενος περίφημου Μοναστηριού της Πρωτεύουσας διακηρύττει με βεβαιότητα «*Η Ευρώπη θα γίνει μουσουλμανική και η Ανατολή θα ξαναγίνει Ορθόδοξη*»! Ίδωμεν!...